

[Poul Antonsen.]

stille det spørgsmål, om det ikke var ønskeligt, at en sådan kulegravning, en debat omkring principperne for punktafgifterne, i stedet for foregik i offentlighed; der er jo for erhvervslivet betydelige interesser knyttet til, at afgifterne indrettes på en så enkel måde som overhovedet muligt, så at problemerne ved at administrere disse afgifter ikke bliver for store. Derfor vil jeg opfordre finansministeren til som udgangspunkt for denne kulegravning af problemerne i udvalget at give folketinget en redegørelse for de overvejelser, man gør sig i regeringen vedrørende principperne for punktbeskatningen, således at debatten kan komme i gang ikke alene i dette lukkede folketingsudvalg, men også over for den bredere offentlighed, som har meget stor interesse i problemerne.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg synes, der er en lidt mærkelig udvikling i dette spørgsmål om punktafgifterne. Man har adskillige gange under skattedrøftelserne i foråret og vistnok også før været inde på den tankegang, at vi egentlig trængte til at sætte os ned i en kreds af mennesker, der havde interesse for punktafgifterne, og få kulegravet disse problemer; det er jo ikke for ingenting, dette udtryk kulegravning af punktafgifterne er opstået. Det har netop ikke været hensigten, at man skulle komme med forslag konkret udformet, fordi man var klar over, at der lå så mange problemer i det, at man ikke rigtig — og det gælder ikke bare regeringen, men også de enkelte partier — kunne gøre sig sin stilling klar, i virkeligheden ikke vidste, hvilken stilling man skulle tage, før man havde haft lejlighed til at gennemgå de mange forskellige problemer, der ligger i det. Sådan har jeg i hvert fald hidtil opfattet det; jeg vil gerne rettes, hvis den opfattelse, jeg her giver udtryk for, er forkert. Jeg mener altså, den er rigtig: det er det, udvalget har bedt mig om, og det er også det, jeg gerne vil gøre, og jeg synes også, det er det

helt rigtige. Der er naturligvis intet i vejen for, at man kunne tage en debat her i folketinget på basis af en redegørelse, og det kunne måske godt tjene et andet formål og også være nyttigt i sig selv, men det tjener ikke det formål, som udvalget har ønsket skulle tilgodeses, nemlig at man fik lejlighed til, inden man nåede frem til den mere principielle drøftelse af disse ting, at sætte sig rigtig ind i spørgsmålet. Jeg har ikke på forhånd nogen helt afgjort personlig stilling til dette, og regeringen har ikke nogen afgjort stilling til dette; vi er for så vidt åbne, helt åbne over for, hvilken fremgangsmåde man vil vælge. Jeg har i min fremsættelsestale sagt, at jeg til udvalget ville komme med et ret omfattende materiale, der er udarbejdet, og det vil jeg gøre under alle omstændigheder, og så mener jeg, vi i udvalget kunne drøfte dette spørgsmål. Hvis det viser sig, at der er overvejende stemning i udvalget for, at det skal foregå på en anden måde end den, man hidtil har bedt mig om at gøre det på, så vil jeg da gerne tage det op til overvejelse.

(Kort bemærkning).

Poul Antonsen: Jeg fik af indledningen til ministerens indlæg det indtryk, at ministeren nærmest havde misforstået mig, men jeg blev klar over, at det var ikke tilfældet. Der er jo ikke tale om, at vi ønsker fremlagt konkrete forslag vedrørende de enkelte punktafgifter. Det, det drejer sig om — og det blev jeg også efterhånden klar over at ministeren var enig i — er en mere principiel drøftelse af forskellige synspunkter i forbindelse med punktafgifterne. Jeg kan henvise til, at mit parti for en 14 dages tid siden har udsendt en erklæring om disse spørgsmål, hvor vi peger på en lang række problemstillinger af mere principiel karakter, som knytter sig til dette spørgsmål. Og der er jo da også både i erhvervslivet og blandt forbrugerne betydelig interesse knyttet til disse spørgsmål, og derfor mener vi, det burde være en ting,